

Curtea Supremă de Justiție

DECIZIE

28 octombrie 2020

mun. Chișinău

Colegiul penal al Curții Supreme de Justiție în componența:

Președinte – Timofti Vladimir,

Judecători – Boico Victor, Toma Nadejda,

examinând, fără citarea părților, în baza materialelor cauzei, admisibilitatea în principiu a recursului ordinar declarat de către avocatul Ciuru Igor în numele inculpatului împotriva deciziei Colegiului penal al Curții de Apel Bălți din 05 februarie 2020, în cauza penală în privința lui

Buga Pavel xxxxxx, născut la xxxx, domiciliat în mun. xxxx, str. xxxxx.

Termenul examinării cauzei:

Prima instanță: 27.03.2019 – 17.06.2019;

Instanța de apel: 01.08.2019 – 05.02.2020;

Instanța de recurs: 29.05.2020 – 28.10.2020.

A C O N S T A T A T :

1. Prin sentința Judecătoriei Bălți, sediu Central din 17 iunie 2019, Buga Pavel a fost recunoscut vinovat și condamnat în baza art.217 alin.(4) lit. b) Cod penal la 1 an închisoare, iar în temeiul art.90 Cod penal executarea acestei pedepse a fost suspendată pe o perioadă de probațiune de 1 an, cu condiția că în această perioadă inculpatul să nu comită o nouă infracțiune.

A fost admisă parțial cererea procurorului privind încasarea cheltuielilor de judecată, dispunându-se încasarea de la Buga Pavel a sumei de 1716 lei cu titlu de cheltuieli judiciare suportate pentru examinarea medicală de constatare a faptului de consumare a alcoolului, stării de ebrietate și naturii ei și pentru efectuarea expertizei judiciare.

A fost soluționată chestiunea referitor la corpurile delictive.

Cauza a fost examinată în procedura simplificată, prevăzută de art.364¹ Cod de procedură penală.

2. Pentru a se pronunța în cauza dată, în sensul enunțat, prima instanță a reținut că, Buga Pavel într-un loc și mod nestabilit a dobândit analog al drogului 5F-AMB, ABPINACA de tip MDMA(N)-2201, pe care păstra asupra sa fără scop de înstrăinare. Ulterior, la data de 13.09.2018, ora 10.40, angajații de poliție, aflându-se în legătură cu necesitatea de serviciu, pe strada xxx, în

regiunea imobilului nr.xxx, mun. xxxx, au observat două persoane de gen masculin, care aveau un comportament straniu. De care apropiindu-se, angajații de poliție, au început a comunica cu Balan Dmitri și Buga Pavel, care în timpul discuției, au început a retrăi, unde au apărut suspjecții că au consumat droguri și la întrebarea dacă au careva substanțe interzise asupra sa, ambii au scos din buzunarele hainelor sale, câte un pachet în care se află masa vegetală uscată, mărunțită de culoare gălbuie cu miros specific, pe care le-au pus pe portbagajul automobilului de serviciu de model "xxxxxxx" cu numărul de înmatriculare xxxxxx, care ulterior au fost ridicate în cadrul petrecerii cercetării la fața locului și fiecare au fost împachetate într-un pachet din polietilenă de culoare galbenă și care la rândul lor au fost sigilate cu sig.246 MAI RM.

Conform raportului de expertiză nr.34/12/2-R-934 din 10.01.2019, masa vegetală de culoare galbenă reprezintă produs etnobotanic, care conține cannabinoidul sintentic MDMA(N)-2201, neutilizat în scopuri medicinale. Cantitatea produsului etnobotanic îmbibat cu cannabinoidul sintetic MDMA(N)-2201 constituie 0,791 g masă uscată, adică proporții deosebit de mari, pe care ultimul îl păstra asupra sa fără scop de înstrăinare. Conform scrisorii Comitetului Permanent de Control asupra Drogurilor din cadrul Agenției Medicamentului și Dispozitivelor Medicale al RM cu nr.A07.PS01.RG02-581 din 11.02.2019 substanța MDMA(N)-2201, reprezintă analog al substanței stupefiante 5F-AMB, AB-PINACA, care sunt incluse în Tabel Nr.1 "Substanțe stupefiante și substanțe psihotrope neutilizate în scopuri medicale", "Lista nr.2 substanțele psihotrope" aprobat de Hotărârea Guvernului nr.1088 din 05.10.2004 și Hotărârea Guvernului nr.79 din 23.01.2006.

Judecând prezenta cauză în ordinea prevăzută de art.364¹ Cod de procedură penală, prima instanță a statuat, că vinovăția inculpatului Buga Pavel în comiterea infracțiunii incriminate este dovedită prin probele administrate în faza de urmărire penală, cercetate în ședința de judecată, instanța reținând în acțiunile inculpatului întrunirea indicilor calificativi ale componenței de infracțiune prevăzută de art.217 alin.(4) lit. b) Cod penal - circulația ilegală a analogilor drogurilor, exprimate prin păstrarea ilegală a analogilor drogurilor, fără scop de înstrăinare, săvârșită în proporții deosebit de mari.

3. *Sentința a fost atacată cu apel de către procurorul în Procuratura Bălți, Natalia Bordei*, prin care a solicitat casarea sentinței în latura pedepsei și a cheltuielilor judiciare, cu rejudecarea cauzei în această parte cu adoptarea unei noi hotărâri prin care Buga Pavel să fie condamnat în baza art.217 alin.(4) lit. b) Cod penal la pedeapsa închisorii pe un termen de 1 an închisoare, cu executarea pedepsei în penitenciar de tip semiînchis. De asemenea s-a

solicitat încasarea din contul lui Buga Vadim a sumei de 3396 lei cu titlu de cheltuieli judiciare.

3.1 În motivarea cererii de apel procurorul a menționat, că:

- prima instanță a stabilit lui Buga Pavel în baza art.217 alin.(4) lit. b) Cod penal o pedeapsă extrem de blândă, vădit neproportională faptei comise de inculpat și personalitatea acestuia, care anterior a fost condamnat de mai multe ori pentru comiterea infracțiunilor de sustragere, fiindu-i aplicate pedepse sub formă de amendă, care la rândul lor nu au atins scopurile pedepsei, întrucât Buga Pavel a continuat comiterea infracțiunilor;

- consideră, că aplicarea pedepsei non-privative de libertate nu au dus la corectarea inculpatului, nefiind oportună la caz suspendarea executării pedepsei sub formă de închisoare;

- consideră, că modalitatea de executare a pedepsei aleasă în privința inculpatului, nu este în acord cu principiul proporționalității, având în vedere fapta comisă, urmările prejudiciabile produse, și personalitatea lui Buga Pavel, care se caracterizează ca o persoană care comite sistematic infracțiuni, corectarea și reeducarea căruia poate interveni doar ca urmare a executării reale a pedepsei închisorii;

- cât vizează cheltuielile judiciare, s-a referit la prevederile art.227-229 Cod de procedură penală și a menționat, că în temeiul acestor prevederi instanța urma să încaseze de la Buga Pavel toate cheltuielile suportate pe cauza dată, cum s-a solicitat de către reprezentantul acuzatorului de stat în ședința de judecată a instanței de fond.

4. Prin decizia Colegiului penal al Curții de Apel Bălți din 05 februarie 2020 a fost admis apelul procurorului, casată parțial sentința, în latura pedepsei, pronunțată în această parte o nouă hotărâre, după cum urmează:

Buga Pavel a fost considerat condamnat în baza art.217 alin.(4) lit. b) Cod penal, și stabilită în baza acestei legi a pedepsei penale sub formă de închisoare pe un termen de 1 (unu) an, cu executarea pedepsei în penitenciar de tip semiînchis, cu privarea de dreptul de a ocupa funcții de gestionare a substanțelor narcotice pe un termen de 2 (doi) ani.

În rest, dispozițiile sentinței cu privire la cheltuieli judiciare și corpurile delictive au fost menținute.

4.1 Instanța de apel, prin prisma materialelor cauzei ce se referă la infracțiunea comisă și personalitatea inculpatului, a apreciat ca fiind întemeiate argumentele procurorului expuse în apel ce vizează dezacordul cu pedeapsa aplicată lui Buga Pavel, considerând fondată solicitarea procurorului cu privire la aplicarea față de inculpatul Buga Pavel a unei pedepse penale sub formă de închisoare cu executare reală.

În acest aspect instanța de apel a remarcat, că prima instanță corect a concluzionat despre necesitatea aplicării în privința inculpatului Buga Pavel

a pedepsei sub formă de închisoare, însă eronat a concluzionat că în condițiile speței a-r fi oportună suspendarea condiționată a executării acesteia pe o perioadă de probațiune în temeiul art.90 Cod penal, neluând în considerare și neapreciind în mod cuvenit împrejurările cazului ce se referă la fapta infracțională, personalitatea inculpatului care nu este la prima abatere și urmările prejudiciabile ale acțiunilor lui.

Ca rezultat, prima instanță nu a respectat principiile individualizării pedepsei penale, or, prin suspendarea condiționată a executării pedepsei nu vor putea fi atinse scopurile pedepsei penale incorporate de către legislator la art.61 Cod penal.

Instanța de apel a considerat, că rezultând din circumstanțele cauzei ce privesc motivele și modalitatea comiterii faptei infracționale, personalitatea inculpatului, gradul prejudiciabil și urmările produse, în privința lui Buga Pavel urmează a fi aplicată pedeapsa sub formă de închisoare, cu executarea ei reală.

În susținerea acestei concluzii, instanța de apel a reținut, că Buga Pavel a fost recunoscut vinovat de comiterea unei infracțiuni grave, acțiunile inculpatului având caracter intenționat, îndreptate împotriva sănătății publice și conviețuirii sociale. A menționat, că fapta infracțională în a cărei comitere a fost găsit vinovat Buga Pavel, în calitate de sancțiune principală prevede doar pedeapsa cu închisoare, de legislator nefiind propuse alternative pentru această categorie de pedeapsă.

Actele cauzei denotă, că inculpatul nu este la prima abatere de la legislația penală, respectiv, Buga Pavel: prin sentința Judecătoriei Bălți din 23.11.2016 a fost încetat procesul penal pe art.186 alin.(2) Cod penal pe motivul împăcării părților; prin sentința Judecătoriei Bălți din 23.12.2016 a fost condamnat în baza art.186 alin.(2) Cod penal la amendă în mărime de 6000 lei, amendă achitată; prin sentința Judecătoriei Bălți, sediu central din 25.05.2018 a fost condamnat în baza art.186 alin.(2) Cod penal la amendă în mărime 500 unități convenționale, echivalentul a 25000 lei, amendă achitată.

Aceste împrejurări au permis de a concluziona despre personalitatea lui Buga Pavel, precum că acesta este o persoană predispusă de a leza valorile sociale ocrotite de legea penală.

Pentru a convinge inculpatul în necesitatea respectării ordinii de drept și a normelor morale, instanța de apel a considerat că este oportună izolarea acestuia de societate, urmând a-i fi aplicată pedeapsa principală sub formă de închisoare pe un termen de 1 an, categoria acestei pedepse la caz fiind în raport cu gravitatea infracțiunii săvârșite și personalitatea inculpatului, care nu și-a făcut concluzii corespunzătoare din anterioarele condamnări, a continuat activitatea sa criminală, lezând deja valorile sociale din altă categorie de infracțiuni.

La stabilirea pedepsei principale de 1 an închisoare instanța de apel a luat în considerație, că Buga Pavel s-a căit sincer în cele săvârșite, a recunoscut vina și la solicitarea sa examinarea cauzei a avut loc în procedura simplificată, prevăzută de art.364¹ Cod de procedură penală, fapt ce a determinat micșorarea cu 1/3 a limitelor pedepsei sub formă de închisoare.

Instanța de apel a ținut cont de gravitatea faptei comise, care se atribuie la categoria infracțiunilor grave, de faptul, că inculpatul anterior a fost condamnat, însă nu s-a corectat și a continuat comiterea faptelor infracționale, nu se află la evidența medicului psihiatru, însă stă la evidența medicului narcolog din 13.01.2017 cu diagnoza "Polinarcomanie".

Instanța de apel a reținut, că sancțiunea art.217 alin.(4) lit. b) Cod penal pe lângă pedeapsă principală prevede și pedeapsă complementară sub formă de privare de dreptul de a ocupa anumite funcții sau de a exercita o anumită activitate. Respectiv, ținând cont de categoria infracțiunii comise de către Buga Pavel, cât și de faptul că acesta se află la evidența medicului narcolog, a considerat de a-i aplica acestuia și pedeapsa complementară sub formă de privare de dreptul de a ocupa funcții de gestionare a substanțelor narcotice pe un termen de 2 ani.

Cât privesc dispozițiile sentinței primei instanțe referitor la cheltuieli judiciare, instanța de apel a considerat că acestea ca sunt întemeiate și au fost menținute.

Instanța de apel a reținut că, Buga Pavel are vârsta de 34 ani, nu este căsătorit, are la întreținere un copil minor, nu este încadrat oficial în câmpul muncii. Inculpatul nici în prima instanță și nici în cea de apel aceasta nu a invocat starea financiară precară și că nu ar avea surse pentru achitarea cheltuielilor judiciare, fapt ce permite de a se concluziona că aceasta este în posibilitate de a achita cheltuielile judiciare suportate pe cazul dat.

Având în vedere că la caz nu s-a confirmat starea financiară precară a inculpatului, instanța de apel a conchis, că plata cheltuielilor judiciare nu va influența esențial asupra situației materiale a inculpatului, și asupra copilului minor care se află la întreținerea acestuia.

La caz instanța de apel a considerat, că instanța justificat a conchis că de la inculpatul Buga Pavel urmează a fi încasată suma de 1716 lei cu titlu de cheltuieli judiciare și nu 3396 după cum a solicitat reprezentantul acuzatorului de stat. Prima instanță corect a statuat, că din contul inculpatului Buga Pavel urmează a fi încasată cu titlu de cheltuieli judiciare suma de 1716 lei, suportată pentru examinarea medicală a lui Buga Pavel cu privire la constatarea faptului de consumare a alcoolului, stării de ebrietate și naturii ei - 36 lei, și efectuarea expertizei judiciare expusă în raportul nr.34/12/2-R-934 din 10.01.2019 - 1680 lei.

5. Decizia instanței de apel a fost atacată cu recurs ordinar de către avocatul

Ciuru Igor în numele inculpatului prin care invocând incidența *pct. 6* a dispozițiilor art. 427 Cod de procedură penală a solicitat casarea deciziei cu pronunțarea unei noi hotărâri prin care să fie menținută sentința.

5.1 În susținerea recursului avocatul a invocat că:

- instanța de apel a admis în mod eronat că prima instanță incorect a reținut că, nu este rațional ca persoana să execute pedeapsa cu închisoare în detenție și consideră că reeducarea și corectarea inculpatului este posibilă prin aplicarea unei pedepse condiționate cu închisoare, pe o perioadă de probațiune cu condiția că persoana nu va săvârși o nouă infracțiune și, prin respectarea condițiilor probațiunii, va îndreptăți încrederea ce i s-a acordat;

- prima instanță a acordat deplină eficiență prevederilor art. 6, 7, 61, 75, 90 Cod Penal, respectiv, a ținut cont de gravitatea infracțiunii săvârșite, de motivul acesteia, de persoana celui vinovat, de circumstanțele care atenuază ori agravează răspunderea penală, de influența pedepsei aplicate asupra corectării și reeducării vinovatului, precum și de condițiile de viață ale familiei acestuia;

- instanța de apel nu și-a motivat concluzia de ce nu este posibilă corectarea inculpatului și fără executarea reală a pedepsei cu închisoarea și a neglijat faptul că o pedeapsă prea aspră generează apariția unor sentimente de nedreptate, jignire, înrăire și de neîncredere în lege, fapt ce poate duce la consecințe contrare scopului urmărit.

6. La recursul ordinar declarat de avocatul Ciuru Igor, în conformitate cu prevederile art. 431 alin. (1) pct. 1¹) Cod de procedură penală, a depus referință procurorul, prin care a manifestat dezacordul cu recursul declarat, motivând prin faptul că soluția instanței de apel referitoare la categoria și mărimea pedepsei stabilite inculpatului a fost reținută în strictă conformitate cu prevederile art. art. 76-77-78 Cod penal.

7. Examinând admisibilitatea în principiu a recursului ordinar în raport cu materialele dosarului și motivele invocate, Colegiul penal decide asupra inadmisibilității recursului declarat din următoarele considerente.

În drept, soluția de inadmisibilitate a recursului declarat de procuror, își are sediul juridic în dispoziția art. 432 alin. (2) pct. 4) Cod de procedură penală, unde este stipulat că, instanța de recurs examinând admisibilitatea în principiu a recursului ordinar declarat împotriva hotărârii instanței de apel, fără citarea părților, poate să decidă inadmisibilitatea acestuia în cazul în care constată că argumentele invocate în recurs sunt vădit neîntemeiate.

Colegiul penal reține că în susținerea recursului, avocatul a invocat prevederile art. 427 alin. (1) *pct. 6*) Cod de procedură penală, că hotărârea atacată nu cuprinde motivele pe care se întemeiază soluția și instanța a admis o eroare gravă de fapt, însă potrivit solicitării se deduce că motivele recursului se încadrează și în prevederile art. 427 alin. (1) *pct. 10*) Cod de procedură

penală care stipulează că hotărârea instanței de apel poate fi supusă recursului pentru a repara erorile de drept comise de instanțele de fond și de apel în cazul când pedeapsa inculpatului nu a fost individualizată corect.

În același timp, Colegiul penal constată că recurentul este de acord cu starea de fapt stabilită de instanțele de judecată, precum și cu încadrarea juridică a acțiunilor inculpatului, din care considerente nu se va expune referitor la aceste aspecte.

Analizând temeiul invocat pentru recurs, în raport cu circumstanțele și materialele cauzei, Colegiul penal consideră, că în prezenta speța nu și-au găsit confirmarea la examinarea recursului declarat, iar instanța de apel și-a motivat just soluția adoptată, acordând deplină eficiență prevederilor art. art. 61 și 75 Cod penal, la soluționarea chestiunii cu privire la individualizarea pedepsei în privința inculpatului, stabilită conform sancțiunii art. 217 alin.(4) lit. b), Cod penal, ținând cont și de dispozițiile art. 364¹ alin. (8) Cod de procedură penală.

Așadar, Colegiul penal reține, că inculpatul a fost trimis în judecată pentru săvârșirea infracțiunii prevăzută de art. 217 alin.(4) lit. b), Cod penal, cauza fiind examinată în procedura judecării pe baza probelor administrate în faza de urmărire penală, în conformitate cu prevederile art. 364¹ Cod de procedură penală, în acest caz, trebuie luate în vedere, în egală măsură persoana inculpatului și respectiv, reeducarea și reintegrarea sa socială, cât și dimensiunea fenomenului infracțional și așteptările societății față de mecanismul justiției penale, pentru a realiza o proporționalitate reală între aceste aspecte.

Potrivit alin. (8) art. 364¹ Cod de procedură penală, inculpatul care a recunoscut săvârșirea faptelor imputate în rechizitoriu și a solicitat judecarea cauzei pe baza probelor administrate în faza urmăririi penale, solicitare care a fost admisă de către instanță prin încheiere protocolară, beneficiază de reducerea cu o treime a limitelor de pedeapsă prevăzute de lege în cazul pedepsei cu închisoare ori cu muncă neremunerată în folosul comunității și de reducere cu o pătrime a limitelor de pedeapsă prevăzute de lege în cazul pedepsei cu amendă.

Sanctiunea art. 217 alin. (4) lit. b), Cod penal, prevede pedeapsă cu închisoare de la 1 la 6 ani cu privarea de dreptul de a ocupa anumite funcții sau de a exercita o anumită activitate pe un termen de la 2 la 5 ani, calificându-se conform art. 16 Cod penal, ca infracțiune gravă.

Prin urmare, învederând prevederile art. 364¹ alin. (8) Cod de procedură penală, care sânt valabile în cazul dat pentru inculpatul Buga Pavel, prin decizia instanței de apel a fost casată parțial sentința, în partea individualizării și stabilirii pedepsei și pronunțată în această parte o nouă hotărâre, potrivit modului stabilit pentru prima instanță, prin care Buga Pavel

a fost considerat condamnat în baza art.217 alin.(4) lit. b) Cod penal, și stabilită în baza acestei legi a pedepsei penale sub formă de închisoare pe un termen de 1 (unu) an, cu executarea pedepsei în penitenciar de tip semiînchis, cu privarea de dreptul de a ocupa funcții de gestionare a substanțelor narcotice pe un termen de 2 (doi) ani.

Conform alin. (1) art. 75 Cod penal, persoanei recunoscută vinovată de săvârșirea unei infracțiuni, inclusiv prin procedura de judecare în baza probelor administrate în faza de urmărire penală, i se aplică o pedeapsă echitabilă în limitele fixate în Partea Specială a prezentului Cod și în conformitate cu dispozițiile Părții Generale a Codului penal, aplicate prin prisma prevederilor alin. (8) art. 364¹ Cod de procedură penală.

La stabilirea categoriei și termenului pedepsei, instanța de judecată va ține cont de gravitatea infracțiunii săvârșite, de motivul acesteia, de persoana celui vinovat, de circumstanțele cauzei care atenuează sau agravează răspunderea, de influența pedepsei aplicate asupra corectării și reeducării vinovatului, precum și de condițiile de viață ale acestuia.

Raportând cele menționate la cazul supus judecării, instanța de recurs menționează că, instanța de apel a motivat corespunzător temeiurile neaplicării prevederilor art. 90 Cod penal în privința inculpatului și just a dispus înăsprirea pedepsei în privința inculpatului, prin excluderea dispozițiilor art. 90 Cod penal și aplicarea pedepsei reale cu închisoare.

Astfel, Colegiul penal notează, că conform art. 90 alin. (1) Cod penal, dacă, la stabilirea pedepsei cu închisoare pe un termen de cel mult 5 ani pentru infracțiunile săvârșite cu intenție și de cel mult 7 ani pentru infracțiunile săvârșite din imprudență, instanța de judecată, ținând cont de circumstanțele cauzei și de persoana celui vinovat, va ajunge la concluzia că nu este rațional ca acesta să execute pedeapsa stabilită, ea poate dispune suspendarea condiționată a executării pedepsei aplicate vinovatului, indicând numai decît în hotărâre motivele condamnării cu suspendare condiționată a executării pedepsei și perioada de probațiune sau, după caz, termenul de probă.

În acest caz, instanța de judecată dispune neexecutarea pedepsei aplicate dacă, în perioada de probațiune sau, după caz, termenul de probă pe care l-a fixat, condamnatul nu va săvârși o nouă infracțiune și prin comportare exemplară și muncă cinstită, va îndreptăți încrederea ce i s-a acordat.

Deci, o condiție prevăzută expres în alin. (1) art. 90 Cod penal constituie concluzia instanței că nu este rațional ca făptuitorul să execute pedeapsa stabilită. Astfel, este prerogativa instanței de judecată să aprecieze că scopul pedepsei poate fi atins chiar și fără executarea efectivă a acesteia. În formarea convingerii, instanța de judecată ține cont de totalitatea condițiilor expres prevăzute de lege, inclusiv are în vedere întreaga conduită a condamnatului

înainte de săvârșirea faptei, după săvârșirea faptei, în timpul judecății, precum și alte aspecte ce privesc personalitatea infractorului, bazându-se pe materialele cauzei administrate în cadrul cercetării judecătorești.

În contextul dat, instanța de recurs, totuși precizează, că prin îndeplinirea condițiilor prevăzute de lege pentru aplicarea prevederilor art. 90 Cod penal, nu se creează un drept pentru condamnat, ci doar o vocație a acestuia la această măsură de individualizare judiciară a pedepsei.

Ținând cont de prevederile legale enunțate mai sus, Colegiul penal consideră că în speță nu s-au constatat circumstanțe ce ar justifica suspendarea condiționată a executării pedepsei cu închisoare în privința inculpatului, în baza art. 90 Cod penal, or, recunoașterea vinovăției, judecarea cauzei într-o procedură simplificată și căința sinceră, au constituit împrejurări în temeiul cărora inculpatul a beneficiat de reducerea limitelor de pedeapsă, ce nu mai pot fi apreciate drept circumstanțe atenuante a cauzei, care ar determina suspendarea executării pedepsei închisorii.

În contextul celor expuse, Colegiului penal consideră, că instanța de apel a ținut cont de toate circumstanțele cauzei și a aplicat inculpatului o pedeapsă echitabilă și conformă prevederilor legale, luând în considerație toate criteriile generale de individualizare a pedepsei, iar modalitatea de executare a acesteia stabilită în sarcina inculpatului, a fost individualizată corect și în așa fel, încât acesta să se convingă de necesitatea respectării legii penale și evitarea în viitor a săvârșirii unor fapte similare.

Pedeapsa individualizată de instanța de apel, răspunde atât principiului proporționalității, cât și scopului prevăzut la art. 61 alin. (2) Cod penal, restabilirea echității sociale, corectarea condamnatului, precum și prevenirea săvârșirii de noi infracțiuni, atât din partea condamnaților, cât și a altor persoane.

Colegiul penal remarcă, un alt aspect important care a fost luat în considerație de către instanța de apel la stabilirea pedepsei inculpatului, este faptul că inculpatul nu este la prima abatere de la legislația penală, astfel, Buga Pavel prin sentința Judecătoriei Bălți din 23.11.2016 a fost încetat procesul penal pe art.186 alin.(2) Cod penal pe motivul împăcării părților, prin sentința Judecătoriei Bălți din 23.12.2016 a fost condamnat în baza art.186 alin.(2) Cod penal la amendă în mărime de 6000 lei, amendă achitată, prin sentința Judecătoriei Bălți, sediu central din 25.05.2018 a fost condamnat în baza art.186 alin.(2) Cod penal la amendă în mărime 500 unități convenționale, echivalentul a 25000 lei, amendă achitată.

Reieșind din cele constatate, instanța de recurs ordinar reține că, solicitarea recurentului privind aplicarea unei pedepse mai blânde, este neîntemeiată și neargumentată, or faptul că partea apărării nu este de acord

cu pedeapsa stabilită, considerând-o prea aspră, nu poate servi ca temei pentru aplicarea în privința lui Buga Pavel a unei pedepse mai blânde.

Colegiul penal menționează că, instanța de apel și-a motivat decizia în conformitate cu art.417 alin.(1) pct. 8) Cod de procedură penală, care corespunde tuturor prevederilor legii de procedură penală, ea fiind legală și întemeiată, soluție pe care instanța de recurs și-o însușește pe deplin și a cărei reluare nu se mai impune, având în vedere și faptul că verificând hotărârea atacată în raport cu prevederile art.424 alin.(2) Cod de procedură penală, temeiuri de casare a acesteia nu s-au stabilit.

Colegiul penal constată, că pedeapsa individualizată de instanța de apel, răspunde atât principiului proporționalității, cât și scopului prevăzut în art.61 alin.(2) Cod penal, restabilirea echității sociale, corectarea inculpatului, precum și prevenirea săvârșirii de noi infracțiuni atât din partea acestuia, cât și a altor persoane.

Din considerentele nominalizate, Colegiul penal conchide că temeiurile invocate de recurent nu și-au găsit confirmare, ceea ce impune dispunerea inadmisibilității recursului ordinar declarat, ca fiind vădit neîntemeiat.

8. În conformitate cu art. 432 alin. (1), (2) pct. 4) Cod de procedură penală, Colegiul penal al Curții Supreme de Justiție,

D E C I D E :

Inadmisibilitatea recursului ordinar declarat de către avocatul Ciuru Igor în numele inculpatului împotriva deciziei Colegiului penal al Curții de Apel Bălți din 05 februarie 2020, în cauza penală în privința lui *Buga Pavel xxx*, ca fiind vădit neîntemeiat.

Decizia este irevocabilă.

Decizia motivată pronunțată la 26 noiembrie 2020.

Președinte

Timofti Vladimir

Judecători

Boico Victor

Toma Nadejda